

Предметом рецензії можуть бути не лише основні повідомлення, але і підготовлені ілюстрації або практичні дії, які виконує доповідач (демонстрація хімічних дослідів, складання таблиць, схем, малюнків, розв'язування задач і т.п.) [2;3].

Література

1. Зайцева Г.А. Развивающее обучение: просто о сложном / Г.А. Зайцева // Химия в школе. - 2004. - №9. -С.24-25.
2. Гончаренко С.У. Проблеми індивідуалізації процесу навчання / С.У. Гончаренко, В.М. Володько //Педагогіка і психологія: Вісник Акад. пед.наук. України.-1995.- № 1.- С .63-71.
3. Найдан ВМ. Використання засобів навчання на уроках хімії: Посібник для вчителів / В.М.Найдан, А.С. Грабовий. -К.: Рад. шк., 1988. -218 с.

ОРГАНІЗАЦІЯ ГРУПОВОЇ АУДИТОРНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ «МІКРОБІОЛОГІЯ»

Максименко Н.Т. (м. Полтава)

Сучасна парадигма освіти базується на інноваційних технологіях, має на меті навчити студента на основі отриманих знань самостійно ставити нові завдання, інтегрувати ідеї, проекти, реалізовувати їх ефективно на ринку, тобто засвоїти новий стиль мислення - мислення творця.[1]

Із переходом на нову багаторівневу систему педагогічної освіти особливого значення набуває, також як і для інших фундаментальних і практичних дисциплін, якість викладання мікробіології та вірусології, яка має регламентуватися більш досконалішими навчальними програмами, адаптованими до нової системи педагогічної освіти. Мікробіологія знаходиться на стику фундаментальних теоретичних і практичних дисциплін. Майбутній вчитель біології повинен володіти знаннями: про біологічні властивості мікробів, їх роль в природі і в житті людини, про поширення в біосфері; про вплив мікробів на процес виготовлення ліків, про застосування бактерій і вірусів у біотехнології; значенні мікробів в інфекційній і неінфекційній патології людини; про імунну систему та особливості її функціонування. Викладання мікробіології здійснюється шляхом читання курсу лекцій та проведення лабораторних занять з контролем набутих знань, практичних навичок і вмінь У лекціях викладаються основні відомості по темах, розділам курсу, новітні досягнення і тенденції розвитку мікробіології, вірусології. У ході лабораторних занять відбувається вивчення культуральних, біохімічних, антигенних та патогенних властивостей різних мікробів. Студенти проводять посіви на поживні середовища, визначають чутливість мікробів до антибіотиків, враховують і аналізують отримані результати. [2]

Теоретична підготовка, а також практичні навички з мікробіології та вірусології орієнтовані на кінцеву мету підготовки вчителів біології у відповідності з кваліфікаційними характеристиками. Провідною метою у сфері освітньої діяльності підготовки майбутнього вчителя біології є забезпечення єдності навчальної, наукової та інноваційної діяльності студентів, процес навчання їм придбати глибокі наукові знання, професійні навички, вміння вчитися і отримувати нове знання, повною мірою реалізувати свій творчий потенціал. Освітній процес реалізується в певних організаційних формах. Цілеспрямований розвиток особистості студента вимагає свідомого включення в процес навчання різноманітних видів діяльності, використання нових організаційних форм. [3]

Включення студентів у різноманітні форми навчально-пізнавальної діяльності при вивченні означеної дисципліни сприяє тому, що вони поступово перетворюються на суб'єктів процесу навчання, тобто таких його учасників, які не тільки досягають поставлених перед ними цілей, але й самостійно ставлять

перед собою цілі і організують свою діяльність по їх реалізації. Наприклад під час поєднання колективних форм пізнання з індивідуальними при вивченні теми «Мікрофлора повітря та її вплив на здоров'я людини». Включення студентів у різноманітні форми навчально-пізнавальної діяльності сприяє тому, що вони поступово перетворюються на суб'єктів процесу навчання, тобто таких його учасників, які не тільки досягають поставлених перед ними цілей, але й самостійно ставлять перед собою цілі і організують свою діяльність по їх реалізації. Для вирішення завдання студенти повинні перш за все проаналізувати прослуханий матеріал лекції, переглянутий матеріал підручника, лабораторного практикуму та інші джерела інформації. Після цього запропонувати власний шлях розв'язання проблеми, наприклад вивчити мікрофлору приміщення (різного санітарно – гігієнічного призначення), біогеоценозів використовуючи різноманітні методи поряд з властивостями мікроорганізмів - збудників інфекційних хвороб, передбачається вивчення питань, що стосуються шляхів зараження і механізмів поширення інфекційних хвороб, патогенезу та клінічних проявів, заходів специфічної і неспецифічної профілактики та протиепідемічних заходів при інфекційних хворобах. Важливе місце у розгляді даного питання займають питання асептики, антисептики та стерилізації, засобів, дотримання правил санітарно-гігієнічного та протиепідемічного режиму та техніки безпеки при роботі з мікроорганізмами. тощо. Спосіб прийняття рішення у таких умовах є особливо ефективним, коли обговорювана проблема носить творчий характер і наявні декілька варіантів її розв'язання. Індивідуалізувати навчання потрібно при обов'язковому збереженні навчальної взаємодії. З цією метою у групі проводиться обговорення та захист запропонованих шляхів розвитку проблемного завдання.

Академічна група – осередок навчально-пізнавальної діяльності. Думка групи є хорошим стимулом і джерелом активності для кожного студента. Коли студент включається у спільну діяльність групи, можливість мобілізації її „резервів” збільшується, посилюється також і мотивація діяльності, а це найкращі передумови для формування професійного потенціалу. Загально відомо, що групова навчальна робота – це спільна діяльність студентів у малих групах (2-7 осіб) щодо виконання окремих навчальних завдань, запропонованих викладачем. У процесі виконання групової навчальної роботи нами було відмічено, що студенти самі встановлюють регламент спілкування, самостійно направляють свою діяльність, віддаючи перевагу найбільш компетентному та відповідальному студенту представити результати роботи групи тим, від кого отримано завдання, або з ким за сценарієм заняття група вступає у взаємодію. Процес виконання завдання в групі здійснюється на основі обміну думками, оцінками, розподілу ролей.

Ми погоджуємося з педагогами, які вважають, що при недостатньому розвитку групи, як колективу, вдалою формою є інтенсивна робота студентів у мікрогрупах-тріадах. При цьому склад подібних мікрогруп повинен постійно змінюватись, щоб кожен студент мав можливість спілкуватися з групою.

Коллективне розв'язання навчальних задач стимулює пізнавальну активність студентів. Засвоєння нових знань відбувається краще, розвиваються навички контролю і самоконтролю, важлива особливість колективно-індивідуального навчання полягає в тому, що при цьому створюються реальні умови перетворення студента у суб'єкт діяльності за рахунок розширення спектра виконуваних ним функцій управління власною діяльністю. Спільна робота у групі передбачає здійснення не лише виконавчих функцій, але і функцій планування діяльності, приймання рішення, організації взаємодії, контролю результатів тощо. Але при всій ефективності і перспективі групових форм розв'язання навчальних завдань слід мати на увазі, що навчання кінцевою метою має бути орієнтованим на конкретного студента з цілком визначеними параметрами його підготовки як фахівця. [4]

Література

1. Барбина Е. С., Семиченко В. А. Идеи интеграции, системности и целостности в теории и практике высшей школы / Е. С. Барбина, В. А. Семиченко – К., 1996. – 261 с.
2. Богданова І.М. Педагогічна інноватика / І.М Богданова – Одеса, ТЕС. 2000. – 148 с.
3. Зязюн І. А. Гуманістична парадигма в освіті / І. А. Зязюн // Вища освіта в Україні: реалії, тенденції, перспективи розвитку: Матеріали науково-практичної конференції 17–18 квітня 1996 р. – К., 1996. – С. 8–12.
4. Плахтий Л.Я. О специфике преподавания микробиологии, вирусологии и иммунологии на стоматологическом факультете СОГМА / Л.Я. Плахтий // Фундаментальные исследования. – 2006. – № 7 – С. 87-88

Я- ВИСЛОВЛЮВАННЯ У МОВЛЕННІ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ

Мальцева О.С. (м. Полтава)

З метою дослідження використання « Я- висловлювання» у мовленні викладачів була проведена експериментальна робота на базі Пісочинського колегіуму Харківського району Харківської області. В ході експерименту брали участь 20 вчителів різних предметів, різного віку, різної кваліфікації.

Метою нашого дослідження було виявлення рівня обізнаності педагогічного колективу з використання методики « Я- висловлювання» у своєму мовленні.

Наше дослідження складалось з кількох етапів як-от:

- констатувальний експеримент;
- проведення тренінгу;
- формувальний експеримент;
- аналіз та підбиття підсумків.

Для I етапу експериментальної роботи було розроблено анкетування вчителів. Анкета складається з 10 ситуацій, які пов'язані з повсякденним життям шкільного колективу.

1. Що ви скажете, якщо учень запізнився на урок ?
2. Що ви скажете черговому, якщо в класі твориться безлад?
3. Що ви скажете, якщо дитина без дозволу взяла з вашого столу, наприклад, ручку?
4. Що ви скажете учню, який постійно забуває підручник?
5. Що ви скажете, якщо учень вважає, що ви занизили йому оцінку?
6. Що ви скажете, якщо учні за однією з парт розмовляють?
7. Що ви скажете, якщо у їдальні хтось намагається із дітей протиснутися поза чергою?
8. Що ви скажете дитині, яка під час підготовки до шкільного свята не хоче приймати в ньому участь?
9. Що ви скажете, коли раптом посеред уроку учень без стуку увійде в клас?
10. Що ви скажете, коли на уроці в учня задзвонить мобільний телефон?

Досліджувальним було запропоновано ознайомитися з ситуаціями та вказати ті висловлювання, які вони зазвичай відразу вимовляють.

На основі отриманих результатів від опитування вчителів Пісочинського колегіуму ми дійшли висновку, що тільки малий відсоток вчителів використовують у своєму мовленні « Я- висловлення». Відповіді в основному вказують негативні емоції (гнів, обурення), що провокує учня до захисної реакції, які надалі можуть слугувати підґрунтям для розвитку конфліктів.